

Kohtuasi C-87/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

19. veebruar 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

15. oktoober 2019

Kassatsioonkaebuse esitaja:

Hauptzollamt B

Vastustaja kassatsioonimenetluses:

XY

[...]

BUNDESFINANZHOF

KOHTUMÄÄRUS

Kohtuasjas

Hauptzollamt B

vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja

versus

XY

kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses

[...]

mille ese on impordiloo puudumisest tulenev konfiskeerimine

tegi VII kolleegium

15. oktoobri 2019. aasta istungil järgmise kohtumääruse: [lk 2]

R e s o l u t s i o o n

1. Euroopa Liidu Kohtule esitatakse järgmised eelotsuse küsimused:

Kas määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a, mida on muudetud määrusega (EÜ) nr 2015/870, tuleb tõlgendada nii, et importijale, kellel on pakendites, mis on igaüks eraldi märgistatud, kaasas tuuraliste (*Acipenseriformes spp.*) kaaviari üldkoguses, mis ületab 125 grammi, ja kes ei esita selle kohta (re)ekspordidokumenti ega impordiluba, tuleb alles jätta kuni 125 grammi kaaviari, kui import ei toimu ühelgi määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud eesmärgil?

Kui eespool sõnastatud küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas liidu tolliterritooriumile toodud esemed kuuluvad isiklike asjade ja majatarvete hulka määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 7 punkti 3 tähenduses ka siis, kui importija kaupa liidu tolliterritooriumile tuues avaldab, et ta soovib kinkida imporditud kauba teistele isikutele?

2. Menetlus peatatakse, kuni Euroopa Liidu Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus“) on eelotsuse küsimustele vastanud.

P õ h j e n d u s e d

I.

- 1 Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses (edaspidi „kaebaja“) sisenes 2015. aasta detsembris liidu tolliterritooriumile vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja (Hauptzollamt, kesktolliamet) tollipunkti kaudu, mis asus lennujaamas, ja kasutas seejuures rohelist väljapääsu „tollimaksuvaba kaup“. Tal oli kaasas kuus karpi (iga karp 50 grammi) kaaviari (beluuga, ladinakeelne nimetus *Huso Huso*). Hauptzollamt konfiskeeris kaaviari, kuna puudus SLV looduskaitseeaduse (Bundesnaturschutzgesetz, edaspidi „BNatSchG“) § 51 lõike 2 kohane luba ([...][...]).
- 2 Konfiskeerimisotsuse peale esitatud kaebus rahuldati osaliselt. Finanzgericht (maksukohus) märkis, et peab paika, et tuura mari, sealhulgas kasvatatud isendite mari on hõlmatud nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel (ELT 1997, L 61, lk 1; ELT eriväljaanne 15/03, lk 136) B lisaga, mida on muudetud komisjoni 1. detsembri 2014. aasta määrusega (EÜ) nr 1320/2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega [lk 3] kauplemise reguleerimise teel (ELT 2014, L 361, lk 1). Kaaviari impordiks on seega vajalik impordiluba, mida aga seni

antud ei ole. Kaebaja võis siiski ilma loata liidu tolliterritooriumile sisse tuua kaks karpi kaaviari, kuna ta ei soovinud neid kasutada kaubanduslikel eesmärkidel, vaid kinkida need oma lastele või ise ära tarbida. Komisjoni 4. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 865/2006, millega kehtestatakse looduslike looma- ja taimeliikide kaitset nendega kauplemise reguleerimise teel käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 338/97 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2006, L 166, lk 1) artikli 57 lõige 5, mida on muudetud komisjoni 5. juuni 2015. aasta määrusega (EL) 2015/870, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 865/2006 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 338/97 üksikasjalikud rakenduseeskirjad) seoses looduslike looma- ja taimeliikidega kauplemisega (ELT 2015, L 142, lk 3) [...], on vabalt sissetoodavat kogust reguleeriv säte, mis teatud tingimustel vabastab loanõudest väikesed kogused, mida ei tooda sisse kaubanduslikel eesmärkidel. Ei ole põhjendatud jätta lubatud koguse ületamise korral kõnealune kindlaksmääratud kogus täielikult arvesse võtmata, kui kohtuasja asjaoludel ei ole alust eeldada sissetoomist kaubanduslikel eesmärkidel. Konfiskeerimine on seega õigusvastane niivõrd, kui võrd Hauptzollamt ei jätnud kaebajale alles kahte karpi kaaviari.

- 3 Hauptzollamt esitas otsuse peale kassatsioonkaebuse. Ta leiab, et määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõikes 5 nimetatud koguse ületamise korral tuleb impordiloo puudumisest tulenevalt konfiskeerida kogu sissetoodud tuuraliste kaaviar. Pealegi ei ole juhul, kui kaaviar on ette nähtud kingitusteks kolmandatele isikutele, tegemist ka isiklike asjade ega majatarvetega.

II.

- 4 [menetluse peatamine] [...]
 5 [eelotsuse küsimuste kordamine] [...] **[lk 4]** [...]
 6 [...]
 7 [...]

III.

- 8 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on käesoleval juhul kohaldatavad määrus (EÜ) nr 338/97 ja määrus (EÜ) nr 865/2006 (mõlemad eespool nimetatud redaktsioonis). Viidatud määruste tõlgendamise suhtes esineb kahtlusi, mis on käesolevas asjas otsuse tegemise seisukohast olulised.
- 9 **Kohaldatav liidu õigus**
- 10 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punkt b:

[Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid]: konventsioon – ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsioon (CITES).

11 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punkt j:

[Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid]: isiklikud asjad või majatarbed – surnud isendid, nende osad ja neist saadu, mis on üksikisiku omanduses ja mis moodustavad või on mõeldud moodustama osa tema igapäevastest tarbeasjadest.

12 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punkt t:

[Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid]: isend – iga lisades A–D loetletud liigist elus või surnud loom või taim, selle mis tahes osa või sellest saadu, ükskõik kas see sisaldub teistes kaupades või mitte [...].

13 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 3 lõike 2 punkt a:

Lisa B sisaldab: a) [lk 5]

14 konventsiooni II lisas loetletud liike, välja arvatud need, mis on loetletud lisas A, mille suhtes liikmesriigid ei ole esitanud reservatsioone.

15 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 4 lõike 2 esimene lõik:

Lisas B loetletud liikidest isendite ühendusse sissetoomisel tuleb läbida vajalik kontroll ja sissetoomiskoha tolliasutuses varem esitada sihtliikmesriigi korraldusasutuse poolt väljaantud impordiluba.

16 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 7 punkti 3 esimene lause:

Isiklikud asjad ja majatarbed

Erandina ei kohaldata artiklite 4 ja 5 sätteid lisades A–D loetletud liikidest surnud isendite, nende osade ja neist saadu suhtes, kui need kujutavad endast isiklikke asju või majatarbeid, mida tuuakse ühendusse sisse või eksporditakse või reeksportitakse ühendusest vastavalt sätetele, mida täpsustab komisjon.

Määruse (EÜ) nr 338/97 lisa:

A lis a	B lisa	C lis a	Saksakeelne nimetus
[...]			
ACTINOPTERYGII			Strahlenflosse r (kiiruimsed)
ACIPENSERIFORME			STÖRARTIGE
S			(tuuralised)
	ACIPENSERIFORME		tuuralised
	S		
	spp. (II)		
	(Välja arvatud A lisas		
	loetletud liigid)		

[...]

18 Määruse (EÜ) nr 865/2006 artikkel 57:

1. Erandit määruse (EÜ) nr 338/97 artiklist 4 kõnealuse määruse artikli 7 lõikes 3 sätestatud isiklike asjade ja majatarvete puhul ei kohaldata isendite suhtes, keda kasutatakse kaubandusliku tulu, müügi, kaubanduslikel eesmärkidel eksponeerimise eesmärgil ning hoitakse, pakutakse või veetakse müügiks. [...]

2. [...]

3. Määruse (EÜ) nr 338/97 B lisas nimetatud liikide isendite ning isiklike asjade ja majatarvete, sealhulgas **[lk 6]** jahitrofeede esmakordsel sissetoomisel ühendusse seal alaliselt elava isiku poolt ei nõuta impordiloo esitamist tolliasutusele, kui esitatakse (re)ekspordidokument ja selle koopia.

4. [...]

5. Erandina lõigetest 3 ja 4 ei nõuta ühendusse importimisel või reimportimisel impordiluba või (re)ekspordidokumenti järgmiste määruse (EÜ) nr 338/97 B lisas nimetatud esemete puhul:

a) tuuraliste (*Acipenseriformes spp.*) kaaviar, kuni 125 grammi inimese kohta, pakendites, mis on igaüks eraldi märgistatud vastavalt artikli 66 lõikele 6; [...].

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (edaspidi „CITES“);**

20 Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

[...]

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

[...]

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

3. Agrees that parties shall:

a) [...]

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

[...]

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [lk 7] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[...]

21 Annex 1 – Guidelines for interpretation of personal and household effects [...]

Definition of 'personal und household effects'

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

[...]

22 **Kohaldatav riigisisene õigus**

23 BNatSchG § 51 lõike 2 esimene lause:

Kui tolliameti kontrolli käigus tuvastatakse loomade või taimede import, eksport või transiit ilma ettenähtud lubade või dokumentideta, konfiskeerib tolliasutus asjaomased loomad või taimed.

IV.

24 Esineb kahtlusi, kuidas tuleb asja hinnata liidu õigusest lähtudes.

25 1. Hauptzollamti kassatsioonkaebuse asjas otsuse tegemine sõltub küsimusest, kas määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a nimetatud kogus kujutab

endast vabalt sissetoodava koguse ülempiiri või vabalt sissetoodavat kogust. Kui tõlgendada sätet vabalt sissetoodava koguse ülempiirina, siis konfiskeeris Hauptzollamt õigusega kogu kaaviari, nimelt kuus karpi, mille kaebaja sisse tõi. Kui aga tegemist on vabalt sissetoodava kogusega, oli Hauptzollamtil õigus konfiskeerida üksnes neli karpi kaaviari. Ülejäänud kaks karpi kaaviari (kumbki 50 grammi) oleks tulnud kaebajale alles jätta, eeldusel et tegemist oli isiklike asjade või majatarvetega. Hauptzollamti andmetel tõlgendatakse määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a liikmesriikides erinevalt.

- 26 a) Tuuralised (ladinakeelne nimetus *Acipenseriformes spp.*) on CITESi II lisa kohaselt kaitse all (määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 3 lõike 2 punkt a koosmõjus artikli 2 punktiga b). Seepärast on tuuralised loetletud määruse (EÜ) nr 338/97 B lisas. Kaitstud isendite hulka kuuluvad ka kasvatatud loomad ja nende marjad (määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punkt t).
- 27 B lisas loetletud liikidest isendite ühendusse sissetoomisel [lk 8] tuleb vastavalt määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 4 lõike 2 esimesele lõigule esitada sihtliikmesriigi korraldusametuse poolt väljaantud impordiluba. Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 7 punkti 3 esimese lause kohaselt ei kohaldata seda nõuet erandina lisades A–D loetletud liikidest surnud isendite, nende osade ja neist saadu suhtes, kui need kujutavad endast isiklike asju või majatarbeid, mida tuuakse ühendusse sisse vastavalt sätetele, mida täpsustab komisjon. Sellele tuginedes lihtsustas komisjon määruse (EÜ) nr 865/2006 artiklis 57 dokumentide esitamise kohustust ja nägi sellest ette erandid. Sellest tulenevalt sätestab määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkt a koosmõjus lõike 3 esimese lõiguga, et ühendusse importimisel ei nõuta sihtriigi impordiluba ega päritoluriigi (re)ekspordidokumenti määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 3 esimese lõigu tähenduses tuuraliste (*Acipenseriformes spp.*) kaaviari puhul, kuni 125 grammi inimese kohta, pakendites, mis on igaüks eraldi märgistatud vastavalt artikli 66 lõikele 6, kui ühenduses alalist elukohta omav isik toob need sisse isiklike asjade või majatarvetena.
- 28 Kui määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a tingimused ei ole aga täidetud ja kui importijal ei ole sellisel juhul vajalikku impordiluba või päritoluriigi ekspordidokumenti, peab tolliasutus imporditud kaaviari BNatSchG § 51 lõike 2 esimese lause kohaselt konfiskeerima.
- 29 b) Kohtuasja hindamisel on määrav see, kas ja millises ulatuses saab kaebaja tugineda dokumentide esitamise kohustusest määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a kohaselt tehtavale erandile, kuna tal ei olnud impordiluba ega ekspordidokumenti. Eelkõige tekib küsimus, millised on õiguslikud tagajärjed, kui imporditud kaaviari üldkogus (käesoleval juhul 300 grammi tuuraliste kaaviari, ladinakeelne nimetus *Huso Huso*) ületab ühe inimese kohta lubatud koguse 125 grammi.

- 30 aa) Eelotsusetaotluse esitanud kohus kaldub asuma seisukohale, et määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a nimetatud koguse ületamise korral tuleb konfiskeerida kogu imporditud kogus.
- 31 Seda järeldust toetavad CITESi ning määruse (EÜ) nr 338/97 ja määruse (EÜ) nr 865/2006 eesmärgid kaitsta ohustatud looma- ja taimeliike (vt määruse (EÜ) nr 338/97 põhjendused 1 ja 2), kuna sel viisil saab õigusnormide järgimist lihtsalt ja tõhusalt tagada. Sellise tõlgendusega tugevdatakse lisaks dokumentide esitamise kohustuse põhimõtet ja tagatakse, et dokumentide esitamise kohustusest [lk 9] erandi tegemine piirdub tõepoolest väikeste koguste impordiga. Kui erand on kohaldatav vaid juhul, kui maksimaalselt lubatud kogust ei ületata või kui esitatakse vajalikud dokumendid, saab kauba sissetoomisel ilma täiendavate tõendite kogumiseta otsustada, kas kaup tuleb isikule alles jätta. Vastasel korral eeldab otsuse tegemine, et isikule, kes õigusnorme ei järginud, tuleb osa kaubast rikkumisest hoolimata ikkagi alles jätta, tõendite esitamist selle kohta, et kaupa ei toodud sisse kaubanduslikel eesmärkidel. Kui 125 grammi ületava kaaviarikoguse sissetoomisel tuleks osa sellest kogusest isikule alles jätta, ilma et isik peaks esitama dokumente, oleks lihtsustamisest lõpuks ka suuremas koguses kaaviari sissetoomisel võimalik vähemasti osaliselt kasu lõigata.
- 32 Määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a kitsast tõlgendamist, see tähendab järeldust, et tegemist on vabalt sissetoodava koguse ülempiiriga, toetab ka see, et määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a ei ole ette nähtud tasu maksmist lubatud 125grammist kogust ületava koguse eest. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul oleks see vastuolus ka nimetatud õiguslike aluste eesmärkidega. Kui tegemist oleks vabalt sissetoodava koguse ülempiiriga, siis ei oleks isikul, kes impordib kaaviari suuremas koguses kui 125 grammi, algusest peale lootust, et ta võib vajalikke dokumente esitamata endale jätta vähemasti ühe osa sellest kogusest.
- 33 Järeldust, et imporditud kaupa saab jaotada osaks, mille suhtes ei kehti dokumentide esitamise kohustus, ja osaks, mille suhtes kehtib dokumentide esitamise kohustus ja mis seega kuulub konfiskeerimisele, ei toeta ka see, et kogus 125 grammi käib „inimese kohta“. Olukord ei ole seega võrreldav mitmele eraldi kaubasaajale ette nähtud pakendeid sisaldava liitsaadetisega, mida Euroopa Kohus on lubanud käsitada väikese väärtusega saadetisena, kui saadetise iga pakend sisaldab kaupa, mille tegelik koguväärtus ei ületa 22 eurot (vt 2. juuli 2009. aasta kohtuotsus Har Vaessen Douane Service (C-7/08, EU:C:2009:417) [...] seoses nõukogu 28. märtsi 1983. aasta määruse (EMÜ) nr 918/83, millega kehtestatakse ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem [...], artikliga 27, mida on muudetud nõukogu 7. novembri 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 3357/91, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 918/83, millega kehtestatakse ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem).
- 34 Määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a kitsast tõlgendamist, see tähendab järeldust, et tegemist on vabalt sissetoodava koguse ülempiiriga, toetab ka CITESi lepinguosaliste konverentsi (CoP) resolutsiooni 12.7 punkti 2

- alpunkt e ja resolutsiooni 13.7 punkti 3 alapunkti b alapunkt iv, mille kohaselt peab isiklikuks tarbeks sissetoomise erand piirduma maksimaalselt 125 grammiga [lk 10] inimese kohta („limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person“).
- 35 bb) Siiski näib, et määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a on võimalik tõlgendada ka nii, et importijale tuleb koguse ületamise korral alles jätta vähemalt 125 grammi kaaviari, mis on vabalt imporditav kogus. Hauptzollamti andmetel ei tõlgendata määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a liidu liikmesriikides ühtselt, seetõttu on eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtlused veelgi suuremad.
- 36 Kõnealuse sätte ega CoP resolutsioonide 12.7 ja 13.7 sõnastusest ei tulene üheti mõistetavalt, et kui sissetoodud kogus ületab 125 grammi, siis kehtib kogu imporditud kaaviari suhtes automaatselt dokumentide esitamise kohustus. Määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a sõnastusele sarnaneb näiteks määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 23 lõike 2 sõnastus, mis puudutab väikese väärtusega saadetisi („[...] Lõike 1 kohaldamisel tähendab „väikese väärtusega kaup“ kaupa, mille tegelik koguväärtus ei ületa 150 eurot ühe saadetise kohta“), ja artikkel 27, mis puudutab ühelt üksikisikult teisele üksikisikule saadetava kauba koguselisi piiranguid („Järgmise[d] koguse[d]“ [saksa keeles „Höchstmenge(n)“]). Viidatud sätetes kindlaks määratud koguseid käsitatakse aga vabalt sissetoodavate kogustena, mis tuleb importijale igal juhul alles jätta.
- 37 Peale selle omistatakse vabalt sissetoodava koguse ülempiirina tõlgendamise korral määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktile a sanktsioneeriv olemus, mida vähemasti sätte sõnastusest ei nähtu. Määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkt a sätestab vaid, et teatava koguse kaaviari sissetoomise korral ei ole vaja dokumente esitada. Pealegi võib liikide kaitset reguleerivate õigusnormide rikkumise puhul alustada vajaduse korral ka kriminaalmenetlust.
- 38 Peale selle peetakse kuni 125 grammi kaaviari importi nii CITESis kui ka määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a tuuraliste säilimise seisukohast ilmselgelt kahjutuks. Sellest kogusest peetakse samamoodi kinni juhul, kui algusest peale imporditakse vaid maksimaalselt 125 grammi kaaviari ja kui selle koguse ületamise korral jäetakse importijale 125 grammi kaaviari alles.
- 39 2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis sõltub kassatsioonkaebuse asjas otsuse tegemine lisaks sellest, kas sissetoodud isendite puhul on isiklike asjade või majatarvetega määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 7 punkti 3 tähenduses tegemist ka siis, kui importija sissetoomise hetkel avaldab, et ta soovib kinkida sissetoodud isendeid [lk 11] teistele isikutele. Kui see on nii, tuleks kaebajale käesoleval juhul alles jätta kaks karpi kaaviari, kumbki 50 grammi.
- 40 Järeldust, et isendit saab isiklikuks asjaks või majatarbeks pidada vaid eeldusel, et see on ette nähtud importija enda jaoks, toetab määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punkt j, mis lähtub „tema“ igapäevastest tarbeasjadest (inglise keeles „part of his

normal goods and chattels“, prantsuse keeles „partie de ses biens et effets normaux“).

- 41 Sellegipoolest leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et sissetoodud isend võib olla isiklik ese ka siis, kui importija soovib seda kinkida teistele isikutele (nn reisimeene või suveniir), tingimusel et ei ole alust eeldada kaubanduslikel eesmärkidel kasutamise kavatsust.
- 42 Määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punkt j teeb vahet mõistetel „majatarbed“ ja „isiklikud asjad“. Majatarveteks võib pidada esemeid, mis kuuluvad isiku isikliku elu juurde ja on ette nähtud tema majapidamises püsivalt kasutamiseks. „Isiklik asi“ näib seevastu olevat ese, mida kasutatakse või mis on ette nähtud isiku isiklike vajaduste rahuldamiseks. Seda, et isik peab neid asju ise kasutama või tarbima, ei ole eeldatud määruse (EÜ) nr 338/97 artikli 2 punktis j ega määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a. Samuti ei mainita määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a importija sisemisi kavatsusi. Seega näib, et mõiste „isiklik asi“ ei tähenda tingimata, et isend peaks jääma importijaga seotuks.
- 43 Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta [...] artikli 8 ja selle alusel vastu võetud riigisisese õigusnormi, nimelt tubakaaktsiisiseaduse (Tabaksteuergesetz) § 20 lõikes 1, mida on muudetud 2007. aastal, ette nähtud erandi kohaldamise tingimuse kohta on eelotsusetaotluse esitanud kohus sedastanud, et aktsiisikaubad loetakse soetatuks üksikisikust ostja tarbeks ka siis, kui ostja kavatses need kinkida teisele üksikisikule, kes on temaga lähedases suhtes. Seega rahuldab isik ka omaenda vajadusi, kui ta on otsustanud osta kingitusi pereliikmetele. Nimelt teeb ta kulutusi, mis ei ole seotud käsundi täitmisele suunatud suhtega ja millega seoses ei saa oodata kulude hüvitamist kolmanda isiku poolt [...] [lk 12] [...].
- 44 Samadel tingimustel peab eelotsusetaotluse esitanud kohus käesolevas asjas kaebaja isiklikuks asjaks kahte karpi (kumbki 50 grammi) sissetoodud kaaviari, ja seda isegi juhul, kui kaebajal oli kavatsus kinkida sissetoodud kaaviari see osa oma lastele ja ta oli selle sissetoomisel juba teatavaks teinud. Kaubanduslikel eesmärkidel kasutamist määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 1 tähenduses ei ole sel juhul alust eeldada.
- 45 See järeldus ei ole vastuolus ka CoP resolutsiooni 13.7 lisa 1 punktiga 8, mille kohaselt peavad isendid olema isiklikus omandis või neid tuleb vallata muudel kui kaubanduslikel eesmärkidel. Kui esimene võimalus lähtub sellest, et importija isendeid ei kingi, vaid jätab need endale, on teine alternatiiv („possessed für non-commercial purposes“) laiemalt sõnastatud, kuna isiklik otstarve ei ole seotud isikliku valdusega.
- 46 Lisaks kõnealustele õiguslikele kaalutlustele kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus ka praktilisest aspektist järelduses, et isik ei ole dokumentide esitamise

kohustusest vastavalt määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktile a vabastatud üksnes seetõttu, et ta on teatavaks teinud kaaviari kinkimise kavatsuse. Selline tõlgendus tekitab küsimuse, kuidas tuleb importija kavatsusi tollivormistuse raames usaldusväärset kontrollida. Lõpuks seatakse importija, kes teeb teatavaks kinkimise kavatsuse, võrreldes importijaga, kes väidab, et ta soovib kaaviari endale jätta või ei ütle üldse midagi, ebasoodsamasse olukorda, kuna teda ei vabastataks dokumentide esitamise kohustusest. Peale selle võib tollivormistusel teatavaks tehtud kavatsusest hiljem loobuda. Lõpuks ei ole arusaadav, miks peaks ühelt poolt olema 125 grammi kaaviari import lubatud dokumente esitamata, kui importija saab kaaviari ise või kui ta kutsub oma lähedased seda sööma, samal ajal kui teiselt poolt kehtib dokumentide esitamise kohustus, kui importija soovib kaaviari nendele isikutele kinkida.

- 47 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtlusi määruse (EÜ) nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a tõlgendamise suhtes suurendab asjaolu, et küsimusele, kas kingitusena kaasa toodud kaupa saab käsitada isikliku asja või majatarbena, vastavad liikmesriigid Hauptzollamti andmetel erinevalt.

TÖÖDOKUMEN